

[Svend Jørgensen.]

kunde gaa over i Parallellklassen med dens almindelige Undervisning. Alt dette bliver nu noget, som den højtærede Minister maa se at finde ud af i Forening med Seminarernes Lærere og Seminarietilsynet, og jeg kan kun slutte med at ønske den højtærede Minister Lykke til dette, og jeg tilsiger herved mit Partis Støtte til Gennemførelse af dette Forslag til Bemyndigelseslov.

Inger Merete Nordentoft: Da jeg er Medlem af Seminariekommissionen og Medunderskriver af Henvendelsen til Undervisningsministeren, og da Undervisningsministerens Bemyndigelseslovforslag er i nøje Overensstemmelse med Henvendelsen, kunde jeg egentlig nøjes med at sige, at jeg anbefaler Forslaget og tilsiger mit Partis Støtte dertil. Jeg havde heller ikke tænkt mig at sige mere, men der er under Debatten i Dag sagt forskellige Ting, som gør, at jeg ogsaa gerne vil gøre et Par principielle Bemærkninger.

For det første vil jeg sige med et Hjertesuk, at jeg vilde ønske, at Partiet Venstre altid var repræsenteret ved de frisdede appelske Synspunkter i alle Skole-spørgsmaal, saa vilde Arbejdet ofte gaa adskilligt nemmere, og vi vilde hurtigere naa frem til et Maal. Landstingets Betænkning har jo vakt en vis Opsigt blandt Seminariekommissionens Medlemmer. Vi synes saa absolut, den betød en Indskrænkning i det, man fra Kommissionens Side havde ønsket, og jeg personlig har følt mig meget skuffet over den. Naar den nu bliver fortolket af den højtærede Undervisningsminister, er det jo nemmere at forstaa, at Hensigten egentlig blot er at opfylde Seminariekommissionens Ønsker.

Jeg vil paa det bestemteste protestere imod, at man vil forsøge at indsnævre Forsøgsarbejdet ved at beskikke Censorer, som ikke er indstillet paa samme Linie, som man er paa Forsøgsseminarierne, saaledes at beskikkede Censorer, der ikke er indstillet paa denne Tankegang, skal kunne lægge Hindringer i Vejen for Undervisningens frie Forløb.

Det drejer sig jo her kun om en rent midlertidig Lov, indtil man naar frem til Udarbejdelsen af Forslag til en helt ny Seminarieordning, og jeg tror ikke, at de Linier, der er skitseret i Seminariekommissionens Skrivelse, i og for sig dækker nogens Ønske. Det er ikke saadan, man ønsker den fremtidige Seminarieordning. Man ønsker jo at naa frem til en ændret Optagelsesprøve, man ønsker at naa frem til en ændret Fagkreds, man ønsker at naa frem til et

andet Eksamensbevis, men man har ikke kunnet naa længere i Løbet af de faa Maaneder, Kommissionen har siddet. Men dog har man ønsket at imødekomme Seminariekredse, der gerne vilde optage friere Undervisningsarbejde, men som var forhindret i det af den nuværende Lov. Det er mit Partis Ønske, at de Seminarier, der indsender Forslag til den friere Undervisning, skal imødekommes, saaledes at man allerede fra det kommende Skoleaars Begyndelse kan tage fat paa en ændret Seminarieundervisning, for det er vor Overbevisning, at man ikke naar frem til en væsentlig Ændring af dansk Skole, før man er naaet frem til en væsentlig Ændring af Seminarierne. Derfor har jeg med Glæde tilsluttet mig Skrivelsen fra Seminariekommissionen. Derfor har jeg med Bekymring set den tilsyneladende Indskrænkning i Landstingets Betænkning. Men jeg henstiller til den højtærede Minister at bruge Bemyndigelsesloven saaledes, at der virkelig bliver givet Seminarierne fuld Frihed til at drive Undervisning, saaledes at Eleverne ikke kommer til at gennemgaa et nyt Cirkelløb af det, de har gennemgaaet i Grundskolen og i Mellem- og Realskolen, men at de virkelig faar Lov til at fordybe sig i Stoffet.

Jeg vil samtidig sige, at efter min Mening er det ikke den eneste væsentlige Anke, man kan rette mod Seminarierne, at de har en rent skolemæssig Undervisning; det er lige saa vigtigt, at man forlader det Synspunkt, at man paa Seminarierne skal gennemgaa hele Fagrækken, og i Stedet for optager en langt mere dybtgaaende pædagogisk Uddannelse af Lærerne og anvender den væsentligste Del af de unge Lærerelevens Tid til at dygtiggøre dem ikke i selv at tilegne sig et Stof, men i at tilrettelægge Stof, de har tilegnet sig, for Børnene, saaledes at de uddannes til Lærere i deres Seminarietid og ikke blot er Studenter i deres Seminarietid.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch):

Jeg vil gerne rette en Tak til alle Ordførerne, som har taget Ordet i denne Sag, idet jeg med stor Glæde har kunnet spore, at der fra alle Sider er Velvilje over for Forslaget. Jeg har tilmed kunnet spore den Styrkelse, der ligger i, at der snarere fra dette Tings Side er udtrykt en vis Skuffelse over, at Skridtet ikke er gjort videre, er gjort fuldt ud. Det vil selvfølgelig give mig og Administrationen et Rygstød saaledes, at den Bemyndigelse, der er givet i Forbindelse med de Tilsagn, jeg som Minister har givet, i hvert Fald nu danner et Hele, som jeg med